

Dragostea mea nu moare niciodată

Daniel Petrior Dumitru

~ DRAGOSTEA MEA NU MOARE NICIODATĂ ~

Dragostea mea nu moare niciodată!
Am să-ți repet întruna pe Pământ.
Înger nu sunt, dar gândul mă tot poartă
Spre trupul tău prin ploaie și prin vânt.

Mă rog, când mă trezesc, să-ți fie bine,
Iar dac-adorm pe tine te visez.
Doar doruri port, în suflet, și suspine...
Ador în ochii tăi să mă- mbăiez.

Ne-a fost atât de bine împreună...
Nu mă-ntreba, nu știu ce s-a-ntâmplat.
Dar un blestem în vreme de furtună,
Lumina-ntuneric a schimbat.

Mai știi de prima noastră întâlnire,
Când eu ți-am spus că deja te cunosc?
Că am primit din Univers de știre,
Că tu vei fi Femeia ce-o iubesc?

Șăgalnic mi-ai zâmbit din colțul gurii,
În ochii tăi degrabă am intrat
Și ne-am jurat să fim dușmanii urii,
Femeie tu să-mi fii, să-ți fiu bărbat!

Ce dumnezei, atei și ce destine,
Am fost, suntem, vom fi un singur trup?
Pe-acest Pământ, iubito, nu e bine,
Dacă nu juri Credință unui grup.

Cu toții singuri sunt că ei sunt Calea.
Religioși, atei și filosofi.
Uită cu toți a dăruii lertarea
Și mor mai înainte de „a fi”!

În numele „Iubirii” pot ucide
Pe-orice „păgân”, ce nu-i de partea lor.
Și toată nedreptatea vor ascunde
Și cel învins și cel biruitor.

Cum să trăiesc în lumea asta crudă

Vândută zeului ce-i zice ban?
Iubirea mea e pentru ei absurdă
Și dacă nu urăsc le sunt dușman!

Am obosit să-mi fie dor de tine...
Orice-nceput are și un sfârșit.
Mereu mă voi ruga să-ți fie bine,
Eu te iubesc...! De ce m-ai părăsit?

Înger nu sunt și n-am să fiu vreodată,
Păcatele mă-mpiedică să zbor.
Dragostea mea nu moare niciodată,
Căci eu iubesc cu fiecare por!

Iubirea mea-i izvor de apă vie,
O lacrimă 'l-adapă ne-ncetat.
Te voi iubi-ntr-o altă galaxie.
Calea Lactee nu m-a acceptat.

Daniel-Petrișor Dumitru